

А.А. Вознюк,
старший науковий співробітник наукової лабораторії проблем запобігання та розкриття тяжких злочинів навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

S u m m a r y

The article considers complicated issues relating to the criminal and legal regulation of surrender and transfer of the persons who have committed crimes to bring them to the criminal prosecution, committal for trial and serve their sentences. The author makes analysis of the relevant provisions of existing laws of Ukraine and suggests amending them

Питання кримінально-правового регулювання видачі та передачі осіб, які вчинили злочини

У ст. 10 Кримінального кодексу України (далі — КК) встановлено матеріально-правові підстави видачі та передачі осіб, які вчинили злочини, для притягнення до кримінальної відповідальності, віддання до суду та відбування покарання. Нині ця норма набуває особливого значення у зв'язку з поширенням різних видів транснаціональної злочинності, зокрема організованої, комп'ютерної, і виникненням потреби у видачі та передачі осіб, які вчинили злочини, з однієї держави до іншої.

Проблемам, пов'язаним із видачею та передачею осіб для притягнення до кримінальної відповідальності, віддання до суду та відбування покарання, присвятили наукові праці такі правознавці, як Ю.В. Баулін, Г.В. Єпур, С.П. Кучевська, Ю.А. Пономаренко, М.П. Свистуленко, М.І. Хавронюк та ін.

Однак деякі питання кримінально-правового регулювання видачі та передачі осіб, які вчинили злочини, для притягнення до кримінальної відповідальності, віддання до суду та відбування покарання ще потребують дослідження.

Аналіз норм КК, зокрема диспозиції ст. 10, дає підстави стверджувати, що в цьому Кодексі передбачено не всі питання, які стосуються видачі та передачі осіб, що вчинили злочини.

Серед науковців досі триває дискусія з приводу назви інституту видачі та передачі осіб іноземній державі: одні вчені відносять його до екстрадиції¹, інші — розглядають як два самостійні кримінально-правові інститути, вважаючи екстрадицією лише видачу особи².

Для дослідження термінів «видача» і «передача» потрібно з'ясувати їх значення. Так, «видавати» означає давати, відпускати на руки що-небудь із запасів, місць зберігання та ін.; давати що-небудь належне комусь на основі офіційного розподілу або надання; передавати кого-небудь силою, проти його волі, переслідувачеві, ворогові³. Слово «передавати» має таке значення: віддавати, подавати, вручати кому-небудь те, що тримають у руках чи беруть у руки; віддавати, подавати, вручати кого-, що-небудь комусь для іншого; вручати, віддавати щось кому-небудь через посередника або за чийм-небудь дорученням; віддавати що-небудь своє, від себе в чийсь відання, володіння; передоручати кому-небудь свої справи, повноваження, обов'язки; віддавати в розпорядження кого-, чого-небудь⁴.

¹ Див: Кримінальне право України: Загальна частина: підручник / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін та ін.; за ред. В.В. Сташиса, В.Я. Тація. — 4-те вид., переробл. і допов. — Х., 2010. — С. 68.

² Див.: Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / [Бойко А.М., Брич Л.П., Гришук В.К. та ін.]; за ред. М.І. Мельника, М.І. Хавронюка. — [5-те вид., переробл. та доповн.]. — К., 2008. — С. 42; Свистуленко М.П. Екстрадиція в правовій системі України: основні кримінально-правові аспекти: дис. канд. юрид. наук: 12.00.08. — К., 2005. — С. 209.

³ Див.: Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. — К., 2009. — С. 132.

⁴ Див.: Там само. — С. 906.

Викладене дає підстави стверджувати, що обидва терміни позначають процес видачі (передачі) особи з однієї держави до іншої. Однак,

проаналізувавши положення ст. 10 КК, можна зробити висновок про те, що вони різні за значенням (табл. 1).

Таблиця 1

Видача та передача осіб, які вчинили злочини

Характерні ознаки	Видача	Передача
Мета	притягнення до кримінальної відповідальності віддання до суду	відбування покарання
Категорія осіб	іноземці, які вчинили злочини особи без громадянства, що постійно не проживають в Україні, які вчинили злочини	іноземці, засуджені на підставі КК особи без громадянства, що постійно не проживають в Україні, засуджені на підставі КК
Місце вчинення злочину	поза межами України	поза межами України територія України
Місце перебування особи на момент видачі (передачі)	територія України	територія України
Держава, з якої видають (передають) особу	Україна	Україна
Держава, в яку видають (передають) особу	іноземна держава	іноземна держава

Отже, видають особу з метою притягнення до кримінальної відповідальності та віддання до суду, а передають — для відбування покарання.

І видача, і передача стосуються іноземців та осіб без громадянства, причому передача (на відміну від видачі) — саме засуджених осіб. З огляду на зазначене потрібно уточнити категорію осіб, які можуть бути передані іноземній державі (ч. 3 ст. 10 КК). До таких осіб мають належати засуджені на підставі КК іноземці та особи без громадянства, що постійно не проживають в Україні.

Оскільки в КК у поняття «видача особи» і «передача особи» вкладено різний зміст, то вважаємо, що їх слід розглядати як окремі інститути кримінального права або як складові екстрадиції

Місцем вчинення злочину особою, яка може бути видана, є територія поза межами України, а що стосується передачі осіб, то це може бути як територія України, так і територія за її межами.

Видача і передача осіб здійснюється з території України на територію іноземної держави.

Отже, оскільки в КК у поняття «видача особи» і «передача особи» вкладено різний зміст, то вважаємо, що їх слід розглядати як окремі інститути кримінального права або як складові екстрадиції.

Назва ст. 10 КК лише частково відображає її зміст, тому що в назві йдеться лише про видачу особи, а в змісті — про видачу і передачу. Через це М.П. Свистуленко робить висновок про

недотримання українським законодавцем вимог законодавчої техніки. Передача засуджених осіб — це окремий правовий інститут, нормами якого регулюються відносини, пов'язані з наданням засудженій особі можливості відбутися у власному суспільстві, як правило, у державі, громадянином якої вона є, призначене їй покарання⁵. Вважаємо слушною пропозицію С.П. Кучевської: назву зазначеної статті після слова «видача» доповнити словами «та передача»⁶. Отже, назву ст. 10 КК можна сформулювати так: «Видача та передача осіб, які вчинили злочини».

У ч. 1 цієї статті КК встановлено заборону лише щодо видачі громадян України іноземній державі, однак, на нашу думку, заборона має стосуватися й передачі осіб. Тобто громадяни України, які вчинили злочини поза межами України, не можуть бути передані іноземній державі для відбування покарання.

Заборону видачі та передачі громадян України можна обмежити міжнародними договорами, оскільки в кримінальних кодексах іноземних держав може бути положення, аналогічне ст. 8 КК (іноземці

⁵ Див.: Свистуленко М. Видача особи, яка обвинувачується у вчиненні злочину, та особи, яка засуджена за вчинення злочину: деякі проблеми кримінально-правового регулювання в Україні // Кримінальний кодекс України 2001 р. (проблеми, перспективи та шляхи вдосконалення кримінального законодавства. Матеріали науково-практичної конференції 4—5 квітня 2003 р. — Л., 2003. — С. 118.

⁶ Див.: Кучевська С.П. Проблеми гармонізації законодавства України про кримінальну відповідальність та статуту Міжнародного кримінального суду: дис. ... кандидата юрид. наук: 12.00.08. — Л., 2009. — С. 270.

або особи без громадянства, що не проживають постійно в Україні, які вчинили злочини за її межами, підлягають в Україні відповідальності за КК у випадках, передбачених міжнародними договорами або якщо вони вчинили передбачені КК тяжкі або особливо тяжкі злочини проти прав і свобод громадян України або інтересів України). Проте цю норму без відповідних аналогів у законодавстві іноземних держав реалізувати неможливо, оскільки в іноземних державах, як і в Україні, своїх громадян або осіб без громадянства, що постійно там проживають, забороняється видавати чи передавати іншій державі.

Положення ч. 1 ст. 10 КК з урахуванням зазначених пропозицій може мати такий вигляд: «Громадяни України та особи без громадянства, що постійно проживають в Україні, які вчинили злочини поза межами України, не можуть бути видані іноземній державі для притягнення до кримінальної відповідальності та віддання до суду або ж передані для відбування покарання, крім випадків, передбачених міжнародним договором»

З метою реалізації ст. 8 КК та відповідних положень кримінальних кодексів іноземних держав, на наш погляд, у міжнародних договорах можна передбачити випадки взаємної видачі та передачі осіб, що вчинили тяжкі або особливо тяжкі злочини проти прав і свобод громадян або інтересів іншої держави.

Таким чином, положення ч. 1 ст. 10 КК з урахуванням зазначених пропозицій може мати такий вигляд: «Громадяни України та особи без громадянства, що постійно проживають в Україні, які вчинили злочини поза межами України, не можуть бути видані іноземній державі для притягнення до кримінальної відповідальності та віддання до суду або ж передані для відбування покарання, крім випадків, передбачених міжнародним договором».

У доктрині кримінального права пропонується поширити випадки заборони видачі на іноземців та осіб без громадянства. Так, М.І. Хавронюк пропонує доповнити КК випадками заборони видачі іноземній державі іноземця (і особи без громадянства), що вчинив злочин на території іншої держави, якщо він:

а) отримав в установленому порядку політичний притулок;

б) хоча ще не отримав такого притулку, але переслідується за злочин політичного характеру (у ст. 10 КК треба визначити вичерпний перелік злочинів, які не визнаються політичними, — злочини проти людяності і воєнні злочини, торгівля людьми, захоплення заручника, терористичний акт тощо);

в) переслідується за військовий злочин, який при цьому не є злочином за загальним кримінальним правом;

г) вчинив діяння, яке за кримінальним кодексом певної держави не визнається злочином або закінчився строк давності;

д) в іншій державі може бути страчений або підданий жорстокому чи нелюдському покаранню;

е) за вчинене діяння був засуджений, виправданий або звільнений від кримінальної відповідальності чи покарання⁷.

Така позиція, безумовно, є слушною. Це положення слід поширити на осіб без громадянства, які постійно проживають в Україні, та осіб без громадянства, що постійно не проживають в Україні. Крім того, воно має стосуватися і випадків передачі. До випадків заборони видачі й передачі іноземців та осіб без громадянства можна віднести також вчинення ними передбачених КК тяжких або особливо тяжких злочинів проти прав і свобод громадян України або інтересів України.

У КК не врегульовано питання про видачу та передачу особи з іноземної держави до України. Так, Г.В. Єпур зазначає, що чинне кримінальне законодавство України регулює тільки питання, пов'язані з видачею чи передачею особи, яка вчинила злочин, з України до іноземної держави. Разом з тим на практиці виникає питання стосовно видачі таких осіб з іноземних держав до України. У вітчизняному законодавстві відповідних положень немає. Вийти із ситуації, що склалася, можна, застосувавши положення ст. 10 КК за аналогією, що не відповідає принципу відмови від неї, проголошеному в середині ХХ ст. У зв'язку з цим вважаємо за доцільне розробити і прийняти доповнення до КК, які б урегулювали питання щодо притягнення до кримінальної відповідальності особи, що була видана Україні іноземною державою⁸.

Крім того, на думку М.П. Свистуленко, у ч. 1 ст. 10 КК не набула правової регламентації закріплена в назві цієї статті видача громадян України та осіб без громадянства, що постійно проживають в Україні, які вчинили злочини поза межами України, для приведення вироку, що набрав законної сили, до виконання⁹.

Вважаємо, що в КК можна передбачити такі випадки видачі та передачі особи з іноземної держави до України:

1. Громадяни України (іноземці або особи без громадянства), які вчинили злочини поза межами

⁷ Див.: Хавронюк М.І. Кримінальне законодавство України та інших держав континентальної Європи: порівняльний аналіз, проблеми гармонізації: дис. ... доктора юрид. наук: 12.00.08. — К., 2007. — С. 217—218.

⁸ Див.: Єпур Г.В. Впровадження міжнародно-правових актів в кримінальне законодавство України: дис. канд. юрид. наук: 12.00.08. — Х., 2005. — С. 80.

⁹ Див.: Свистуленко М. Знач. праця. — С. 118.

України і перебувають на території іноземної держави, можуть бути видані Україні для притягнення до кримінальної відповідальності та віддання до суду.

2. Громадяни України (іноземці або особи без громадянства), які вчинили злочини поза межами України, перебувають на території іноземної держави і засуджені на підставі кримінального кодексу іноземної держави, можуть бути передані Україні для відбування покарання.

3. Громадяни України (іноземці або особи без громадянства), які вчинили злочини на території України і перебувають на території іноземної держави, можуть бути видані Україні для притягнення до кримінальної відповідальності та віддання до суду.

4. Громадяни України (іноземці або особи без громадянства), які вчинили злочини на території України, перебувають на території іноземної держави і засуджені на підставі кримінального кодексу іноземної держави, можуть бути передані Україні для відбування покарання.

Положення Європейської конвенції про міжнародну дійсність кримінальних вироків усувають наявну в КК прогалину щодо регулювання підстав виконання в нашій країні покарань, призначених вироком суду іноземної держави

Для реалізації цих пропозицій потрібно вдосконалити міжнародне та зарубіжне кримінальне законодавство.

Невирішеними є також питання щодо видів покарань і порядку їх виконання у разі передачі особи з іноземної держави в Україну та навпаки, якщо вони мають різну юридичну природу в українському та зарубіжному законодавстві. Кожна держава має власне кримінальне законодавство, в якому визначено види покарань та порядок їх виконання. Тому можуть виникати проблеми, наприклад, під час виконання покарання, передбаченого в кримінальному законодавстві України, але якого немає в законодавстві іноземної держави.

Особи, які вчинили злочини, можуть бути видані чи передані іноземній державі, однак важливо врегулювати питання щодо видачі й передачі таких осіб Міжнародному кримінальному суду

З цього приводу Ю.А. Пономаренко зазначає, що положення Європейської конвенції про міжнародну дійсність кримінальних вироків (ратифіковано Україною із заявами і застереженнями Законом від 26 вересня 2002 р. № 172-IV; далі — Конвенція) усувають наявну в КК прогалину щодо регулювання підстав виконання в нашій країні покарань, призначених вироком суду іноземної держави. Відповідно до ст. 3 Конвенції за запитом іншої Договірної Держави Україна може виконати

покарання, призначене вироком суду цієї Держави. При цьому в ст. 4 Конвенції обмежено можливість виконання такого покарання. Воно може бути виконане тільки у разі, коли діяння, за яке призначено це покарання, визнається злочином і за законодавством України, а особа, яка його вчинила, підлягала б кримінальній відповідальності, якби вчинила його на території України. Тобто підтверджується так званий принцип подвійної протиправності діяння. У положеннях Конвенції визначено також випадки, в яких іноземна держава може звернутися до України із запитом про виконання покарання, призначеного вироком її суду (ст. 5), та підстави, за яких Україна може відмовити у виконанні такого запиту (ст. 6)¹⁰.

Ю.А. Пономаренко пропонує імплементувати положення Конвенції до КК, зокрема доповнити його після ст. 10 однією чи кількома статтями щодо підстав виконання в Україні покарання, винесеного вироком суду іноземної держави. Ця стаття (або статті) цілком може мати і бланкетний характер, тобто містити відсилання до відповідних положень Конвенції, а також інших міжнародно-правових актів¹¹.

Особи, які вчинили злочини, можуть бути видані чи передані іноземній державі, однак важливо врегулювати питання щодо видачі й передачі таких осіб Міжнародному кримінальному суду. Ю.В. Баулін зазначає, що згідно з Висновком Конституційного Суду України від 11 липня 2001 р. № 3-в/2001 у справі про Римський Статут положення ч. 2 ст. 25 Конституції України (громадянин України не може бути виданий іншої державі) стосуються екстрадиції громадянина України до іншої рівносуверенної держави, тобто заборона видачі стосується лише національної, а не міжнародної юрисдикції. Видача громадянина України та особи без громадянства, які вчинили злочини поза межами України, може мати місце, наприклад, у міжнародному суді, утвореному за згодою держав-учасниць на основі міжнародного права. Така практика не буде суперечити Конституції та відповідатиме ч. 1 ст. 10 КК¹². На думку С.П. Кучевської, до зазначеної статті потрібно внести зміни щодо можливості передачі особи Міжнародному кримінальному суду¹³. Вона пропонує ст. 10 доповнити ч. 4

¹⁰ Див.: Пономаренко Ю. Вплив Європейської конвенції про міжнародну дійсність кримінальних вироків на національний кримінальний закон України // Підприємництво, господарство і право. — 2003. — № 7. — С. 89.

¹¹ Див.: Там само. — С. 89—90.

¹² Див.: Баулін Ю.В. Деякі принципів новели Загальної частини КК України та проблеми їх застосування // Науковий вісник Юридичної академії Міністерства внутрішніх справ. — 2002. — № 3. — С. 107.

¹³ Див.: Кучевська С.П. Знач.праця. — С. 97.

такого змісту: «4. Громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які вчинили злочини на території України чи на території іншої держави і перебувають на території України, можуть бути передані міжнародній судовій інстанції у відповідності з міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України»¹⁴.

Варта уваги й пропозиція М.І. Хавронюка щодо розроблення і прийняття спеціального закону «Про екстрадицію», в якому слід врегулювати усі питання видачі іншій державі іноземців та осіб без громадянства, що не проживають постійно в Україні, для притягнення до кримінальної відповідальності та/або віддання до суду, або для приведення до

¹⁴ Див.: Там само. — С. 270.

виконання обвинувального вироку суду держави, яка робить запит, а в разі ратифікації Україною Римського Статуту — й усі питання передачі (*surrender*) Міжнародному кримінальному суду осіб, які вчинили злочини, віднесені до його юрисдикції. У цьому законі треба визначити, зокрема, види екстрадиції, підстави екстрадиції та відмови в ній, порядок її здійснення¹⁵. У ньому також потрібно детально розтлумачити всі положення, пов'язані з видачею та передачею осіб з метою єдиного та законного застосування їх у правозастосовній діяльності.

Випадки видачі та передачі осіб, які вчинили злочини, можна представити у вигляді таблиці (табл. 2).

¹⁵ Див.: Хавронюк М.І. Зазнач. праця. — С. 218.

Таблиця 2

Врегульовані та не врегульовані в КК випадки видачі та передачі осіб, які вчинили злочини

Юридичні підстави	Категорія осіб	Територія вчинення злочину	Місце перебування особи	Кримінальний кодекс, за яким засуджено особу	Можливість видачі/передачі осіб
Ч. 1 ст. 10 КК	громадяни України	поза межами України	Україна		не можуть бути видані іноземній державі
Немає	громадяни України	поза межами України	іноземна держава		можуть бути видані Україні
Немає	громадяни України	поза межами України	іноземна держава	іноземної держави	можуть бути передані Україні
Немає	громадяни України	Україна	іноземна держава		можуть бути видані Україні
Немає	громадяни України	Україна	іноземна держава	України	можуть бути передані Україні
Ч. 2 ст. 10 КК	іноземці	Україна	Україна	України	можуть бути передані тій державі, громадянами якої вони є, якщо така передача передбачена міжнародними договорами України
Ч. 3 ст. 10 КК	іноземці	поза межами України	Україна		можуть бути видані іноземній державі, якщо така видача передбачена міжнародними договорами України
Ч. 3 ст. 10 КК	іноземці	поза межами України	Україна		можуть бути передані іноземній державі, якщо така передача передбачена міжнародними договорами України
Немає	іноземці	Україна	іноземна держава		можуть бути видані Україні, якщо вони вчинили передбачені в КК тяжкі або особливо тяжкі злочини проти прав і свобод громадян України або інтересів України
Немає	іноземці	поза межами України	іноземна держава		можуть бути видані Україні, якщо вони вчинили передбачені в КК тяжкі або особливо тяжкі злочини проти прав і свобод громадян України або інтересів України

Юридичні підстави	Категорія осіб	Територія вчинення злочину	Місце перебування особи	Кримінальний кодекс, за яким засуджено особу	Можливість видачі/передачі осіб
Немає	іноземці	поза межами України	іноземна держава	іноземної держави	можуть бути передані Україні, якщо вони вчинили передбачені в КК тяжкі або особливо тяжкі злочини проти прав і свобод громадян України або інтересів України
Ч. 1 ст. 10 КК	особи без громадянства, що постійно проживають в Україні	поза межами України	Україна		не можуть бути видані іноземній державі
Немає	особи без громадянства, що постійно проживають в Україні	поза межами України	іноземна держава		можуть бути видані Україні
Немає	особи без громадянства, що постійно проживають в Україні	поза межами України	іноземна держава	іноземної держави	можуть бути передані Україні
Ч. 3 ст. 10 КК	особи без громадянства, що постійно не проживають в Україні	поза межами України	Україна		можуть бути видані іноземній державі, якщо така видача передбачена міжнародними договорами України
Ч. 3 ст. 10 КК	особи без громадянства, що постійно не проживають в Україні	поза межами України	Україна		можуть бути передані іноземній державі, якщо така передача передбачена міжнародними договорами України
Немає	особи без громадянства, що постійно не проживають в Україні	на території України	Україна		можуть бути видані іноземній державі, якщо така видача передбачена міжнародними договорами України
Немає	особи без громадянства, що постійно не проживають в Україні	на території України	Україна	України	можуть бути передані іноземній державі, якщо така передача передбачена міжнародними договорами України
Немає	особи без громадянства, що постійно не проживають в Україні	поза межами України	іноземна держава		можуть бути видані Україні, якщо вони вчинили передбачені в КК тяжкі або особливо тяжкі злочини проти прав і свобод громадян України або інтересів України
Немає	особи без громадянства, що постійно не проживають в Україні	поза межами України	іноземна держава	іноземної держави	можуть бути передані Україні, якщо вони вчинили передбачені в КК тяжкі або особливо тяжкі злочини проти прав і свобод громадян України або інтересів України

Таким чином, у КК залишається значна кількість неврегульованих питань, зокрема тих, що стосуються видачі та передачі осіб, які вчинили злочини:

- 1) дискусійною є назва інституту видачі та передачі осіб іноземній державі;
- 2) назва ст. 10 цього Кодексу лише частково відображає її зміст;

3) немає заборони стосовно передачі громадян України іноземній державі;

4) не врегульовано питання про видачу та передачу особи з іноземної держави до України;

5) не узгоджено із законодавством іноземних держав питання щодо видів покарань і порядку їх виконання у разі передачі особи, якщо вони мають різну юридичну природу в українському та зарубіжному законодавстві;

6) не врегульовано питання видачі і передачі осіб Міжнародному кримінальному суду.

З метою врегулювання питань стосовно видачі та передачі особи з іноземної держави в Україну вважаємо за доцільне законодавчо закріпити такі положення:

1. Громадяни України та особи без громадянства, що постійно проживають в Україні, які вчинили злочини поза межами України і перебувають на території іноземної держави, можуть бути видані Україні для притягнення до кримінальної відповідальності та віддання до суду, якщо така видача передбачена міжнародними договорами.

2. Громадяни України та особи без громадянства, що постійно проживають в Україні, які вчинили злочини поза межами України, засуджені за кримінальним кодексом іноземної держави і перебувають на території іноземної держави, можуть бути передані Україні для відбування покарання, якщо така передача передбачена міжнародними договорами.

3. Громадяни України, які вчинили злочини на території України і перебувають на території іноземної держави, можуть бути видані Україні для притягнення до кримінальної відповідальності та віддання до суду, якщо така видача передбачена міжнародними договорами.

4. Громадяни України, які вчинили злочини на території України, засуджені за КК і перебувають на території іноземної держави, можуть бути передані Україні для відбування покарання, якщо така передача передбачена міжнародними договорами.

5. Іноземці, які вчинили злочини на території України і перебувають на території іноземної держави, можуть бути видані Україні для притягнення до кримінальної відповідальності та

віддання до суду, якщо вони вчинили передбачені в КК тяжкі або особливо тяжкі злочини проти прав і свобод громадян України або інтересів України і якщо така видача передбачена міжнародними договорами.

6. Іноземці та особи без громадянства, що постійно не проживають в Україні, які вчинили злочини поза межами України і перебувають на території іноземної держави, можуть бути видані Україні для притягнення до кримінальної відповідальності та віддання до суду, якщо вони вчинили передбачені в КК тяжкі або особливо тяжкі злочини проти прав і свобод громадян України або інтересів України і якщо така видача передбачена міжнародними договорами.

7. Іноземці та особи без громадянства, що постійно не проживають в Україні, які вчинили злочини поза межами України, засуджені за кримінальним кодексом іноземної держави і перебувають на території іноземної держави, можуть бути передані Україні для відбування покарання, якщо вони вчинили передбачені в КК тяжкі або особливо тяжкі злочини проти прав і свобод громадян України або інтересів України і якщо така передача передбачена міжнародними договорами.

Крім того, доцільно врегулювати випадки видачі та передачі осіб без громадянства, що постійно не проживають в Україні, які вчинили злочини на території України і перебувають на її території, передбачивши в кримінальному законодавстві такі положення:

1. Особи без громадянства, що постійно не проживають в Україні, які вчинили злочини на території України і перебувають на території України, можуть бути видані іноземній державі для притягнення до кримінальної відповідальності та віддання до суду, якщо така видача передбачена міжнародними договорами України.

2. Особи без громадянства, що постійно не проживають в Україні, які вчинили злочини на території України, засуджені за КК і перебувають на території України, можуть бути передані іноземній державі для відбування покарання, якщо така передача передбачена міжнародними договорами України.